

परिहारिन् (von हार mit परि) adj. *vermeidend, aus dem Wege gehend*: प्रत्युक्त^० Daçak. 21, 10.

परिहार्य (wie eben) 1) adj. a) *zu meiden, zu vermeiden, zu unterlassen, dem man zu entgehen vermag*: तस्मिन्नहनि मन्यते परिहार्यं हि मैथुनम् MBh. 13, 8960. R. Gorr. 2, 50, 20. न परिहार्ये वस्तुनि पौरवाणो मनः प्रवर्तते Çāk. 28, 8, 38, 7. अपरिहार्या मेधानाम् MBh. 2, 807. कालो न परिहार्यश्च 12, 8309. तस्मादपरिहार्ये ऽर्थे न त्वं शोचितुमर्हसि Spr. 961. MBh. 7, 432. 11, 424. R. 2, 77, 23. — b) *auseinander zu bringen, zu trennen* KATHAS. 39, 32. — c) *mit dem Parihāra (s. परिहार 6.) aufzuführen* A V. Prāt. 4, 116. 126. — 2) m. = परिहार्य BHAR. im DVIRUPAK. ÇKDr. H. 663, Sch. HALĀJ. 2, 402. — Vgl. परिहर्तव्य.

परिहास (von हस् mit परि) m. 1) *Scherz, Spass* TRIK. 1, 1, 130. HALĀJ. 2, 277. N. 11, 8. MBh. 4, 2267. परिहासश्च भृत्यस्ते नात्यर्थम् — कर्तव्यः 12, 2033. HARIV. 7696. °शील 8408. VARĀH. BRH. S. 69, 34. R. 2, 32, 34. 39. R. Gorr. 2, 32, 44. 3, 24, 13. Suçr. 1, 31, 6. MRĒKH. 51, 13. KUMĀRAS. 5, 62. ÇĀK. 15, 11. 29, 23. v. 1. 51. Vikr. 79, 8. अन्यमुखे ड्वेदो यः प्रियवदने स एव परिहासः Spr. 132. °कथासु RAGH. 9, 8. KULL. zu M. 4, 11. स्पष्टपरिहासविचक्षणं RĀGA-TAR. 4, 668. Daçar. 1, 31. MĀLATĪM. 83, 6. Git. 2, 2. Çiç. 10, 12. BHĀG. P. 9, 19, 26. BRAHMA-P. in LA. 57, 18. DBĪRTAS. 93, 7. PRAB. 9, 1. KĀURAP. 37. गोपनारीपरिहासकारी Verz. d. Oxf. H. No. 211. AMAR. 37. परि^० AK. 1, 1, 3, 32. H. 555. °शील RĀGA-TAR. 4, 194. KULL. zu M. 8, 357. — 2) *das Verlachen, Verspotten, Spott*: गुरोः कान् 30 (परी^०). MĀRK. P. 34, 84. प्रयाति लोके परिहासवस्तुताम् PAÑĀT. III, 261. पङ्कजपरिहासतमे लोचने BHARTṚ. 1, 5.

परिहासपुर (प^० + पुर) n. N. pr. einer Stadt RĀGA-TAR. 4, 194. 242. 395. 5, 99. 160. 6, 218. 7, 13. 28. 1339.

परिहासहरि (प^० + ह^०) m. Bez. eines Heiligthums des Vishnu RĀGA-TAR. 4, 275. 326. — Vgl. परिहासकेशव.

परिहृति (von हृ mit परि) f. *das Vermeiden*: इति ब्रूयान् रुद्रेत्येतस्यैव नामः परिहृत्यै AIT. Br. 3, 34.

परिहृत्य (wie eben) adj. *zu vermeiden* AIT. Br. 7, 26.
परिहृत् (von हृ mit परि) adj. *zu Fall bringend*: तूर्धाम् यस्तं श्रादिशामरंतीरत्यो न क्रुतः पततः परिहृत् RV. 6, 4, 5.

परिहृत् (wie eben) f. *das zu-Boden-Fallen, Dahinfallen*: परिहृतेदना जना युष्मदंतस्य वायति RV. 8, 47, 6.

परिहृति (wie eben) f. *(was zu Fall bringt) Beschädigung oder Nachstellung*: न तं मर्त्यस्य नशते परिहृतिः RV. 7, 82, 7. 9, 79, 2.

परीतक (von ईत् mit परि) nom. ag. *Prüfer, Kenner einer Sache* AK. 3, 1, 7. H. 479. HALĀJ. 2, 234. MIT. 141, 6. 8. वेधाः परां धुमुपैति परीतकाणाम् RĀGA-TAR. 2, 60. PAÑĀT. I, 88. — Vgl. कु^०.

परीक्षण (wie eben) n. *das Prüfen, auf-die-Probe-Stellen, Untersuchen* AK. 2, 8, 21. HALĀJ. 4, 72. गुणदोष^० M. 1, 117. बीजायोवाह्यरत्नस्त्रीदोषपुंसाम् JĀG. 2, 177. MBh. 3, 11490. 13, 4271. R. 5, 86, 16. 90, 3. Suçr. 1, 98, 9. 170, 3. 2, 152, 3. Spr. 332. 1595. प्रत्यनपरीतणैर्व्यक्तिः VARĀH. BRH. S. 3, 2. RĀGA-TAR. 6, 11. PAÑĀT. 183, 11. fg. 209, 16. P. 8, 2, 97, Sch. काल^० MIT. 145, 1. सु^० KĀM. NĪRIS. 4, 2. परीतणा f. MBh. 2, 1951.

परीक्षा (wie eben) f. 1) *Prüfung, Untersuchung* M. 9, 19. N. 19, 11. 23, 2. Anś. 4, 28. MBh. 1, 739. 742. 3, 1058. 13, 1582. 4586. 1, 132 und IV. Theil.

13, 37 in den Unterschrr. der Adhj. R. 5, 90, 9. Suçr. 1, 119, 8. 135, 4. पत्ने सति ग्रामे रत्नपरीक्षा MĀLAV. 13, 16. वज्र^० Titel des 81ten Adhj. in VARĀH. BRH. S. RĀGA-TAR. 1, 128. 5, 181. 440. KATHAS. 5, 134. BHĀG. P. 9, 24, 31. PAÑĀT. II, 119. 92, 7. 108, 25. 187, 4. MADRUS. in Ind. St. 1, 18, 3 v. u. Verz. d. Oxf. H. 86, a, 4. fg. H. 740. MIT. 145, 2. Schol. zu Kap. 1, 56. zu ĠAIM. 1, 2. SIDDB. K. zu P. 4, 4, 63. Vgl. वास्तु^०, निष्परीत. — 2) Titel eines Commentars zu Piñgala's Metrik COLLEBR. Misc. Ess. II, 64.

परीक्षित (Nebenform von परिक्षित) m. N. pr. eines Sohnes des Abhimānu und Vaters des Ġanameġaja MBh. 1, 1664. 1670. 3743. 3836. fg. RĀGA-TAR. 2, 95. KATHAS. 9, 6. 30, 41. VP. 460. fg. 619. BHĀG. P. 4, 3, 42. 7, 12. eines Sohnes des Kuru 9, 22, 4. VP. 435. eines Sohnes des Anaçvan und Vaters des Bhīmasena MBh. 1, 3794. eines Königs von Ajodhja 13154. Die Form mit langem ई kommt häufiger vor und verdankt ihren Ursprung vielleicht einer falschen Etymologie (von ईत् mit परि; vgl. BHĀG. P. 4, 12, 30). — Vgl. परिक्षित, परीक्षित.

परीक्षित 1) partic. von ईत् mit परि; s. das. — 2) m. Nebenform von परिक्षित Spr. ब्राह्मणान्नावमन्येत.

परीक्षितव्य (von ईत् mit परि) adj. *zu prüfen, auf die Probe zu stellen, zu untersuchen* VARĀH. BRH. S. 77, 2. PRAB. 22, 12.

परीतिन् (wie eben) nom. ag. *Prüfer, Probierer*: नाणक^० JĀG. 2, 241.

परीह्य (wie eben) adj. = परिक्षितव्य MBh. 12, 2026. 3212. 13, 59. 1535. VARĀH. BRH. S. 53, 2. 78, 6. 81, 1. — Vgl. दुष्परीह्य.

परीष्या (परि + इष्या) f. = 1. परिषय ÇĀK. Çr. 8, 4, 5.

परीषास (von 1. पर) m. *Fülle, Reichthum, copia*; instr. so v. a. बहु NIGH. 1, 3. राया परीषासा RV. 1, 129, 9. 4, 31, 12. 5, 10, 1. 8, 86, 6. श्रेयो दा दाम्भुषे रूयिं वीरवत्तं परीषासम् 3, 24, 5. वनेति हि सुवन्तयं परीषासः 1, 133, 7. येनं श्रुत्वांम युष्मकेन परीषासा 166, 14. कस्य नूनं परीषासा धियौ निव्वसि aus deiner Fülle 8, 73, 7. 21, 7. 1, 56, 2. एता च्यौत्तानि ते कृता वर्षिष्ठानि परीषासा reichlich, in Menge 8, 66, 9. — Vgl. गो^०.

परीषासं (wie eben) n. dass.: परीषासं कृणुते तिग्मशृङ्गः RV. 9, 97, 9.

परीषाह् (नह् mit परि) (nom. °णद्) P. 8, 2, 34, Sch.; vgl. P. 6, 3, 116. f. 1) *Umfassung, Verschlag; Truhe, Kasten* (auf dem Wagen): चक्राणांसः परीषाह् पृथिव्याः RV. 1, 33, 8. यानि चयामह् यानि वातः परीषाह् A V. 19, 48, 1. यथा परीषाहे निर्वपेदेवं तत् ÇAT. Br. 2, 3, 4, 39. तम इव वा एष प्रपद्यते परीषाह् KĀT. 31, 3. — 2) N. pr. eines Ortes an der Sarasvati: कुरुक्षेत्रे परीषाह् (sic) स्थले KĀT. Çr. 24, 6, 34. परीषाहाम स्थली कुरुक्षेत्रे LĀTJ. 10, 19, 1. PAÑĀV. Br. 25, 13, 1. ÇĀK. Çr. 13, 29, 32. TAITṬ. Ār. 5, 1, 1.

परीषाम, परीषाय, परीषाह् s. u. परिषाम, परिषाय, परिषाह्.

परीत partic. s. u. 3. इ mit परि. Davon nom. abstr. परीतता f. *das Umgebensein, Erfülltsein von*: उपचार^० H. 65.

परीतत् von तन् mit परि P. 6, 3, 116, Sch. 4, 40, VArtt. 1, Sch. Vor. 26, 78.

परीताप s. u. परिताप.

परीति = पुष्याञ्जन NIGH. Pr.

परीतिन् am Ende eines comp. = परीत erfüllt, ergriffen von: रक्तपित्ततन्तीणात्तृष्णामूर्क्षापरीतिनाम् Suçr. 2, 137, 16.